

УДК 378.147:81'243

[https://doi.org/10.52058/3041-1572-2026-2\(22\)-826-836](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2026-2(22)-826-836)

Сніцар Валентина Павлівна кандидат філологічних наук, доцент кафедри лінгвістики та перекладу, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-9553-574X>

Коваленко Олена Михайлівна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри лінгвістики та перекладу, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-8174-1780>

Мезі Ілдіко Адальбертівна старший викладач кафедри романської філології, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0009-0001-9315-3625>

Ільчук Ольга Андріївна старший викладач кафедри германської філології, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-9377-1338>

Попова Сніжана Григорівна старший викладач кафедри германської філології, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-3111-572X>

ТРЕНУВАЛЬНІ ЛЕКСИЧНІ ВПРАВИ У КОМУНІКАТИВНОМУ ПІДХОДІ ДО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Анотація. У статті розглянуто роль тренувальних лексичних вправ у межах комунікативного підходу до навчання іноземної мови в контексті сучасних дидактичних трансформацій. Акцент зроблено на подоланні традиційного протиставлення тренувального та комунікативного компонентів навчання, яке в практиці викладання нерідко призводить до фрагментарності лексичної підготовки та недостатньої автоматизації лексичних навичок. Лексичні вправи інтерпретуються як інструмент системного формування лексичної компетентності, що забезпечує поєднання точності мовного вибору з комунікативною адекватністю мовлення.

Проаналізовано функції тренувальних лексичних вправ у структурі комунікативно орієнтованого заняття, зокрема їх підготовчу, підтримувальну та закріплювальну роль, а також значення контекстуалізації та когнітивної залученості здобувачів освіти. Окрему увагу приділено можливостям

цифрових освітніх середовищ і інструментів штучного інтелекту для проектування та реалізації тренувальних вправ, з урахуванням варіативності, адаптивності й персоналізації навчання. Запропоновано класифікацію основних типів тренувальних лексичних вправ у комунікативному підході з урахуванням характеру лексичних операцій, комунікативних функцій і дидактичного потенціалу ІІІ-інструментів.

Особливу увагу приділено узгодженню тренувального лексичного матеріалу з комунікативними цілями навчання, що дозволяє уникнути механічного засвоєння лексики та забезпечує її функціональне використання в мовленні. Такий підхід розглядається як методично доцільний в умовах змішаного та цифрового навчання, де зростає потреба в керованій, але водночас гнучкій організації лексичної практики.

Узагальнення мають теоретико-аналітичний характер і окреслюють методичні орієнтири для інтеграції тренувальних лексичних вправ у сучасну систему навчання іноземних мов, поєднуючи вимоги до комунікативної спрямованості з потребою системного лексичного тренування.

Ключові слова: тренувальні лексичні вправи; комунікативний підхід; лексична компетентність; навчання іноземної мови; цифрові освітні середовища; штучний інтелект; автоматизація лексичних навичок.

Snitsar Valentyna Pavlivna PhD in Philology, Associate Professor, Department of Linguistics and Translation, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-9553-574X>

Kovalenko Olena Mykhailivna PhD in Pedagogy, Associate Professor, Department of Linguistics and Translation, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0001-8174-1780>

Mezi Ildiko Adalbertivna Senior Lecturer, Department of Romance Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0009-0001-9315-3625>

Pichuk Olha Andriivna Senior Lecturer, Department of Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0001-9377-1338>

Popova Snizhana Hryhorivna Senior Lecturer, Department of Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-3111-572X>

LEXICAL DRILLING EXERCISES IN THE COMMUNICATIVE APPROACH TO FOREIGN LANGUAGE TEACHING

Abstract. The article examines the role of training lexical exercises within the communicative approach to foreign language teaching in the context of contemporary didactic transformations. Particular emphasis is placed on overcoming the traditional opposition between training-oriented and communicative components of instruction, which in teaching practice often results in fragmented vocabulary development and insufficient automatisisation of lexical skills. Lexical exercises are interpreted as a means of systematic lexical competence formation that ensures a balance between accuracy of lexical choice and communicative appropriateness of language use.

The functions of training lexical exercises within the structure of a communicatively oriented lesson are analysed, including their preparatory, supportive, and consolidating roles, as well as the significance of contextualisation and learners' cognitive engagement. Special attention is given to the potential of digital learning environments and artificial intelligence tools for the design and implementation of training exercises, taking into account variability, adaptability, and the personalisation of learning. A classification of the main types of training lexical exercises within the communicative approach is proposed, based on the nature of lexical operations, communicative functions, and the didactic potential of AI-based tools.

Particular focus is placed on aligning training lexical material with communicative learning objectives, which helps to avoid mechanical vocabulary acquisition and ensures its functional use in speech. This approach is viewed as methodologically appropriate in blended and digital learning contexts, where there is a growing need for guided yet flexible organisation of lexical practice.

The conclusions are theoretical and analytical in nature and outline methodological guidelines for integrating training lexical exercises into contemporary foreign language teaching, combining communicative orientation with the need for systematic lexical practice.

Keywords: training lexical exercises; communicative approach; lexical competence; foreign language teaching; digital learning environments; artificial intelligence; automatisisation of lexical skills.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку методики навчання іноземних мов характеризується послідовним утвердженням комунікативного підходу як провідної дидактичної парадигми, орієнтованої на формування здатності до ефективної іншомовної взаємодії в реальних соціальних і професійних контекстах. У межах цього підходу центральним результатом

навчання вважається не лише засвоєння мовної системи, а й розвиток комунікативної компетентності в її структурній цілісності. Водночас практична реалізація комунікативного підходу в аудиторній роботі супроводжується низкою методичних труднощів, зокрема щодо поєднання вимог до спонтанного мовлення з необхідністю системного й цілеспрямованого опрацювання лексичного матеріалу.

Лексика як базовий компонент мовної компетентності відіграє визначальну роль у процесі комунікації, оскільки саме лексичні одиниці забезпечують змістову наповненість висловлювання, точність передавання значень і адекватність мовленнєвих намірів. Недостатній рівень сформованості лексичних навичок істотно обмежує комунікативні можливості здобувачів освіти навіть за наявності сформованих граматичних умінь. У зв'язку з цим проблема ефективного засвоєння та активного використання лексики залишається однією з ключових у методиці навчання іноземних мов, особливо в умовах обмеженого аудиторного часу та зростання вимог до результативності навчання.

Попри визнання важливості лексичної підготовки, у практиці комунікативно орієнтованого навчання нерідко спостерігається тенденція до зменшення ролі тренувальних лексичних вправ як таких, що асоціюються з традиційними, формалізованими або некомунікативними методами роботи. Унаслідок цього систематичне тренування лексичних одиниць часто поступається місцем виключно ситуативному або інтуїтивному засвоєнню лексики в процесі мовленнєвої діяльності. Такий підхід не завжди забезпечує належний рівень автоматизації лексичних навичок і може призводити до фрагментарності лексичного запасу, нестійкості лексичних асоціацій та обмеженої варіативності мовлення.

Проблема ускладнюється тим, що поняття тренувальних лексичних вправ у методичній літературі часто трактується однобічно як механічне повторення або відтворення мовного матеріалу поза комунікативним контекстом. У результаті тренувальні вправи нерідко протиставляються комунікативним завданням, що створює хибну дихотомію між автоматизацією мовних навичок і розвитком комунікативної спроможності. Водночас сучасні дослідження в галузі методики навчання іноземних мов засвідчують можливість інтеграції тренувального компоненту у комунікативно орієнтоване навчання за умови відповідного дидактичного проєктування вправ.

Особливої актуальності набуває питання визначення місця, функцій і дидактичного потенціалу тренувальних лексичних вправ у структурі комунікативного підходу. Йдеться не лише про відбір лексичного матеріалу, а й про способи його організації, типи мовленнєвих операцій, рівень контекстуалізації та спрямованість на формування автоматизованих, але водночас

гнучких лексичних умінь. Відсутність чітко окресленої методичної моделі використання тренувальних лексичних вправ у комунікативному навчанні ускладнює їх системне впровадження в освітній процес і знижує ефективність лексичної підготовки загалом.

Таким чином, постає потреба в науково обґрунтованому осмисленні ролі тренувальних лексичних вправ у межах комунікативного підходу до навчання іноземної мови, а також у визначенні принципів їх інтеграції в сучасну методичну систему. Розв'язання цієї проблеми має важливе значення як для теорії методики навчання іноземних мов, так і для практики викладання, оскільки дозволяє поєднати вимоги до комунікативної спрямованості навчання з необхідністю системного формування лексичних навичок як основи іншомовної мовленнєвої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних дослідженнях з методики навчання іноземних мов лексична компетентність розглядається як ключовий компонент іншомовної комунікативної спроможності, що зумовлює здатність здобувачів освіти до змістовного та адекватного мовленнєвого вираження. У цьому контексті Н. Шмітт окреслює стратегічні напрями розвитку теорії та практики навчання лексики, наголошуючи на необхідності поєднання систематичного тренування, осмисленого використання лексичних одиниць і валідних підходів до оцінювання результатів навчання [6]. Його концептуальні положення створюють теоретичне підґрунтя для подальших емпіричних досліджень лексичної підготовки в комунікативно орієнтованому навчанні.

Вагомий внесок у розуміння механізмів ефективного засвоєння лексики зроблено у працях, присвячених когнітивним аспектам лексичного навчання. Зокрема, Т. Наката експериментально доводить, що багаторазове відтворення лексичних одиниць у межах одного навчального сеансу істотно підвищує рівень їх засвоєння та довготривалого збереження в пам'яті [5]. Отримані результати підтверджують доцільність використання тренувальних лексичних вправ як засобу автоматизації лексичних навичок, що має принципове значення для комунікативної ефективності мовлення.

Подальший розвиток ідей когнітивної обґрунтованості лексичних вправ простежується в дослідженні Н. Б. Караташа та співавторів, які пропонують багатовимірний педагогічний підхід до навчання лексики з опорою на техніки посилення пам'яті [2]. Автори доводять, що поєднання повторюваного тренування, семантичного опрацювання та контекстуалізації лексики позитивно впливає як на короткочасне засвоєння, так і на довготривалу ретенцію лексичних одиниць, що узгоджується з цілями комунікативного підходу.

Значну увагу в сучасних дослідженнях приділено інтеграції лексичних вправ у комунікативно орієнтовані педагогічні моделі. Так, З. Лу аналізує

можливості поєднання фокусування на формі з завданнєво орієнтованим навчанням і доводить, що цілеспрямоване тренування лексики в межах комунікативних завдань сприяє не лише засвоєнню лексичних одиниць, а й їх активному використанню в мовленні [4]. Це дослідження підтверджує методичну доцільність тренувальних лексичних вправ за умови їх функціональної інтеграції в комунікативні ситуації.

Окрему групу становлять дослідження, присвячені ролі когнітивної залученості у процесі лексичного навчання. А. Янагісава, розвиваючи гіпотезу залученості, демонструє, що глибоке семантичне опрацювання лексичних одиниць у процесі виконання вправ істотно підвищує ефективність їх засвоєння [9]. У цьому контексті тренувальні лексичні вправи розглядаються не як механічне повторення, а як засіб активізації пізнавальних процесів, що відповідає сучасним уявленням про комунікативне навчання.

Актуальним напрямом сучасних досліджень є використання цифрових технологій для організації лексичного тренування. Метааналіз, проведений Т. Чжу, Ю. Чжаном і Д. Ірвіном, засвідчує позитивний вплив цифрового читання на засвоєння лексики в умовах вивчення другої та іноземної мови [10]. Автори наголошують, що ефективність цифрових інструментів значною мірою залежить від наявності структурованих тренувальних завдань, спрямованих на повторне опрацювання та активне використання лексичних одиниць.

У межах українського наукового дискурсу проблема цифрового лексичного навчання розглядається, зокрема, у дослідженні Н. Тодорової, яка аналізує ефективність використання платформи Quizlet для засвоєння англійської лексики [7]. Результати дослідження свідчать, що регулярне виконання тренувальних лексичних вправ у цифровому середовищі сприяє підвищенню точності та швидкості лексичного відтворення, що є важливим для розвитку комунікативних умінь.

Вплив зовнішніх освітніх умов на трансформацію методів навчання іноземних мов відображено в дослідженні Н. Венжинович, М. Полужина, В. Баніої та О. Харківської, присвяченому організації навчального процесу в період пандемії COVID-19 [8]. Автори підкреслюють зростання ролі цифрових інструментів і тренувальних завдань у підтриманні лексичної активності здобувачів освіти за умов дистанційного навчання, що актуалізує потребу в методично обґрунтованих моделях лексичного тренування.

Новітнім напрямом досліджень є використання штучного інтелекту для підтримки лексичного навчання. Зокрема, М. О. Джаламбо, Ф. Чакмак і Ш. Ахтер доводять ефективність використання чат-бота ChatGPT для розвитку мовних умінь студентів, зокрема у сфері лексики [1]. Подібні висновки містяться й у дослідженні Дж. Лю та Ц. Ма, які демонструють

потенціал GPT-орієнтованої корпусної педагогіки для підтримки лексичного навчання студентів із низьким рівнем мовної підготовки [3]. Ці праці відкривають нові перспективи для осмислення тренувальних лексичних вправ як гнучкого інструменту, що поєднує комунікативний підхід із можливостями штучного інтелекту.

Мета статті. Метою статті є теоретично обґрунтувати та проаналізувати роль тренувальних лексичних вправ у межах комунікативного підходу до навчання іноземної мови, а також визначити дидактичний потенціал сучасних цифрових і ШІ-орієнтованих інструментів для їх проєктування й упровадження в освітній процес. У дослідженні зосереджено увагу на поєднанні системного лексичного тренування з комунікативною спрямованістю навчання, а також на можливостях використання інструментів штучного інтелекту для автоматизації, варіативності та індивідуалізації лексичних вправ.

Методологія дослідження. Методологічну основу дослідження становить комплексний підхід, що поєднує теоретичний аналіз сучасних наукових праць з методики навчання іноземних мов, когнітивної лінгвістики та цифрової педагогіки з елементами порівняльного й описово-аналітичного аналізу. У межах дослідження застосовано метод аналізу й узагальнення наукових джерел, що дозволило систематизувати підходи до використання тренувальних лексичних вправ у комунікативному навчанні, а також метод інтерпретації результатів емпіричних досліджень, присвячених використанню цифрових платформ і інструментів штучного інтелекту для розвитку лексичної компетентності.

Виклад основного матеріалу. У межах комунікативного підходу лексичне навчання розглядається не як ізольоване засвоєння словникових одиниць, а як цілісний процес формування здатності до смислово точного й ситуативно адекватного мовлення. Відповідно, тренувальні лексичні вправи набувають особливого значення як засіб переходу від рецептивного знання лексики до її активного використання в мовленнєвій діяльності. На відміну від традиційного трактування таких вправ як механічних і формалізованих, у сучасній методиці вони інтерпретуються як інструмент автоматизації лексичних навичок, що не суперечить комунікативній спрямованості навчання, за умови їх семантичної насиченості та функціональної доцільності.

У структурі комунікативно орієнтованого заняття тренувальні лексичні вправи можуть виконувати підготовчу, підтримувальну та закріплювальну функції. На підготовчому етапі вони сприяють первинному усвідомленню значення та умов уживання лексичних одиниць; у процесі мовленнєвої практики підтримують точність і варіативність висловлювань; на завершальному етапі забезпечують стабілізацію лексичних асоціацій. Така багатофунк-

ціональність дозволяє інтегрувати тренувальні вправи в комунікативний підхід без порушення логіки навчального процесу.

Ефективність тренувальних лексичних вправ значною мірою залежить від рівня їх контекстуалізації. Мінімальний контекст забезпечує фокусування на формі та значенні лексичної одиниці, тоді як розширений контекст сприяє формуванню стійкого зв'язку між лексикою й комунікативною ситуацією. Поєднання різних рівнів контекстуалізації дає змогу уникнути як надмірної формалізації, так і некерованої спонтанності мовлення, що особливо важливо для поетапного формування лексичної компетентності.

З когнітивної точки зору тренувальні лексичні вправи мають забезпечувати повторне пригадування, семантичне групування та варіативне використання лексичних одиниць. Саме ці операції сприяють переходу лексики з пасивного словника до активного та її закріпленню в довготривалій пам'яті. У комунікативному навчанні такі когнітивні дії реалізуються через контрольовані, але змістовно наповнені мовленнєві завдання.

Важливу роль у реалізації тренувальних лексичних вправ відіграють цифрові освітні середовища, які дозволяють масштабувати лексичне тренування та адаптувати його до індивідуальних потреб здобувачів освіти. Використання інтерактивних платформ створює умови для багаторазового повторення лексики з негайним зворотним зв'язком і підтримує автономну навчальну діяльність, доповнюючи аудиторну роботу.

Особливе місце посідає інтеграція інструментів штучного інтелекту, які дозволяють автоматизувати створення тренувальних лексичних вправ і моделювати варіативні комунікативні ситуації. Використання чат-ботів і GPT-орієнтованих систем сприяє поєднанню лексичного тренування з умовно-реальною комунікацією, що підвищує мотивацію студентів і створює безпечний простір для мовленнєвої практики. Такі інструменти забезпечують можливість багаторазового виконання лексичних дій у різних контекстах, а також оперативний зворотний зв'язок, що є важливим для формування автоматизованих лексичних навичок. Водночас ефективність застосування штучного інтелекту значною мірою залежить від чіткої методичної рамки, визначення дидактичних цілей і педагогічного контролю з боку викладача, який забезпечує відповідність тренувальних завдань комунікативним цілям навчання.

З урахуванням сучасних підходів до лексичного навчання доцільно виокремити основні типи тренувальних лексичних вправ, що застосовуються в комунікативному підході, та їх дидактичні функції, які узагальнено в таблиці 1.

Таблиця 1

Типи тренувальних лексичних вправ у комунікативному підході

Тип вправ	Основна лексична операція	Комунікативна функція	Можливості використання ІІІ
Вправи на співвіднесення	Ідентифікація значення	Усвідомлення лексики	Генерація прикладів
Вправи на вибір	Диференціація значень	Точність мовлення	Адаптація складності
Вправи на перефразування	Семантична варіація	Гнучкість мовлення	Зворотний зв'язок
Контекстуальні вправи	Інтеграція в ситуацію	Комунікативна адекватність	Моделювання діалогів
Рефлексивні вправи	Усвідомлене використання	Самокорекція	Персоналізація підказок

Джерело: створено авторами

Подана в таблиці класифікація дозволяє розглядати тренувальні лексичні вправи як систему взаємопов'язаних типів завдань, що відрізняються не лише формальною організацією, а насамперед характером лексичних операцій і рівнем когнітивної залученості здобувачів освіти. Послідовність від вправ на співвіднесення та вибір до перефразування, контекстуалізації й рефлексії відображає поступовий перехід від контрольованого опрацювання лексики до її усвідомленого й автономного використання в мовленні, що відповідає логіці поетапного формування лексичної компетентності в комунікативному навчанні.

Важливою є й різна функціональна роль інструментів штучного інтелекту на окремих етапах лексичного тренування. На рівні початкових тренувальних вправ ІІІ доцільно використовувати як засіб автоматизації, адаптації складності та варіативності завдань, тоді як у контекстуальних і рефлексивних вправах його потенціал полягає у підтримці мовленнєвої взаємодії, персоналізації зворотного зв'язку та стимулюванні самокорекції. За таких умов штучний інтелект виступає не заміною педагогічної взаємодії, а інструментом її дидактичного розширення в системі комунікативно орієнтованого навчання лексики.

Висновки. Тренувальні лексичні вправи в межах комунікативного підходу до навчання іноземної мови доцільно розглядати як системний компонент навчального процесу, що забезпечує поєднання лексичної точності з комунікативною адекватністю мовлення. За умови семантичної насиченості, контекстуальної вмотивованості та когнітивної активності здобувачів освіти такі вправи сприяють переходу лексичних одиниць від рецептивного знання до стабільного й гнучкого використання в мовленнєвій діяльності.

Залучення цифрових засобів і інструментів штучного інтелекту розширює можливості проєктування тренувальних лексичних вправ, зокрема в аспекті варіативності, адаптивності та персоналізації навчання. У цьому контексті ШІ виступає не як автономний навчальний агент, а як дидактичний інструмент підтримки комунікативно орієнтованої лексичної практики, що створює додаткові умови для розвитку автономності та усвідомленого мовленнєвого вибору.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричним аналізом ефективності різних типів тренувальних лексичних вправ у поєднанні з ШІ-інструментами в конкретних освітніх контекстах і на різних рівнях мовної підготовки.

Література:

1. Jalambo M. O., Çakmak F., Akhter S. Evaluating the effect of the ChatGPT chatbot on EFL students' English language learning. *Discover Education*. 2025. Vol. 4. Art. 501. DOI: <https://doi.org/10.1007/s44217-025-00977-7>
2. Karataş N. B., Özemir O., Lovelett J. T., Demir B., Erkol K., Veríssimo J., Erçetin G., Ullman M. T. Improving second language vocabulary learning and retention by leveraging memory enhancement techniques: A multidomain pedagogical approach. *Language Teaching Research*. 2021. Vol. 29, No. 1. P. 112–149. DOI: <https://doi.org/10.1177/13621688211053525>
3. Liu J., Ma Q. Supporting low-proficiency L2 learners' vocabulary learning with custom GPT-scaffolded corpus-based language pedagogy: a case study. *Computer Assisted Language Learning*. 2025. P. 1–37. DOI: <https://doi.org/10.1080/09588221.2025.2539152>
4. Lu Z. A mixed-method examination of adopting focus-on-form task-based language teaching for vocabulary acquisition and retention. *English Language Teaching*. 2021. Vol. 14, No. 2. P. 37–50. DOI: <https://doi.org/10.5539/elt.v14n2p37>
5. Nakata T. Does repeated practice make perfect? The effects of within-session repeated retrieval on second language vocabulary learning. *Studies in Second Language Acquisition*. 2017. Vol. 39, No. 4. P. 653–675. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0272263116000280>
6. Schmitt N. Understanding vocabulary acquisition, instruction, and assessment: A research agenda. *Language Teaching*. 2019. Vol. 52, No. 2. P. 261–274. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0261444819000053>
7. Todorova N. Effect of Quizlet use on Ukrainian service members' English vocabulary acquisition. *Advanced Education*. 2023. Vol. 11, No. 23. P. 29–41. DOI: <https://doi.org/10.20535/2410-8286.281048>
8. Venzhynovych N., Poluzhyn M., Banyoi V., Kharkivska O. Means of foreign language teaching during Covid-19 pandemic in Ukraine. *Arab World English Journal*. 2021. Special Issue. P. 95–106. DOI: <https://doi.org/10.24093/awej/covid.7>
9. Yanagisawa A. Involvement load hypothesis plus: Effects of elaborate semantic processing on L2 vocabulary learning. *Studies in Second Language Acquisition*. 2022. Vol. 44, No. 1. P. 1–25. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0272263121000577>
10. Zhu T., Zhang Y., Irwin D. Second and foreign language vocabulary learning through digital reading: A meta-analysis. *Education and Information Technologies*. 2024. Vol. 29. P. 4531–4563. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10639-023-11969-1>

References:

1. Jalambo, M. O., Çakmak, F., & Akhter, S. (2025). Evaluating the effect of the ChatGPT chatbot on EFL students' English language learning. *Discover Education*, 4, Article 501. <https://doi.org/10.1007/s44217-025-00977-7>
2. Karataş, N. B., Özemir, O., Lovelett, J. T., Demir, B., Erkol, K., Veríssimo, J., Erçetin, G., & Ullman, M. T. (2021). Improving second language vocabulary learning and retention by leveraging memory enhancement techniques: A multidomain pedagogical approach. *Language Teaching Research*, 29(1), 112–149. <https://doi.org/10.1177/13621688211053525>
3. Liu, J., & Ma, Q. (2025). Supporting low-proficiency L2 learners' vocabulary learning with custom GPT-scaffolded corpus-based language pedagogy: A case study. *Computer Assisted Language Learning*, 1–37. <https://doi.org/10.1080/09588221.2025.2539152>
4. Lu, Z. (2021). A mixed-method examination of adopting focus-on-form task-based language teaching for vocabulary acquisition and retention. *English Language Teaching*, 14(2), 37–50. <https://doi.org/10.5539/elt.v14n2p37>
5. Nakata, T. (2017). Does repeated practice make perfect? The effects of within-session repeated retrieval on second language vocabulary learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 39(4), 653–675. <https://doi.org/10.1017/S0272263116000280>
6. Schmitt, N. (2019). Understanding vocabulary acquisition, instruction, and assessment: A research agenda. *Language Teaching*, 52(2), 261–274. <https://doi.org/10.1017/S0261444819000053>
7. Todorova, N. (2023). Effect of Quizlet use on Ukrainian service members' English vocabulary acquisition. *Advanced Education*, 11(23), 29–41. <https://doi.org/10.20535/2410-8286.281048>
8. Venzhynovych, N., Poluzhyn, M., Banyoi, V., & Kharkivska, O. (2021). Means of foreign language teaching during Covid-19 pandemic in Ukraine. *Arab World English Journal* (Special Issue), 95–106. <https://doi.org/10.24093/awej/covid.7>
9. Yanagisawa, A. (2022). Involvement load hypothesis plus: Effects of elaborate semantic processing on L2 vocabulary learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 44(1), 1–25. <https://doi.org/10.1017/S0272263121000577>
10. Zhu, T., Zhang, Y., & Irwin, D. (2024). Second and foreign language vocabulary learning through digital reading: A meta-analysis. *Education and Information Technologies*, 29, 4531–4563. <https://doi.org/10.1007/s10639-023-11969-1>